Мрії та дійсність у трилогії «Тореадори з Васюківки» В. Нестайка. 6 клас

Всі ми родом із дитинства. І в кожного у дитинстві були мрії. Хто мріяв стати видатним актором, хто — рішучим і мужнім міліціонером, а хто видатним льотчиком. Не полишили ці мрії і наших головних героїв — Яву Реня і Павлушу Завгороднього. Багато майбутніх професій перебрали вони у своїй уяві, але найбільшою мрією їхнього життя була мрія стати героєм, з почестями і визнанням оточуючих. А хто з нас не мріяв про це в дитинстві? Але поряд з мріями завжди ходить дійсність. Дійсність не оминула і головних героїв. їхні бажання бути героями, ловити злочинців, самим не стати крадіями і чесно віддати годинник «царю з 13 квартири» справді наповнені вчинками, які викликають повагу. Це і захист своєї подруги Вальки з Києва від дій хулігана Будки, і взаємодопомога другові під час переекзаменовки, і бажання віддати гроші «справжньому жебракові» і багато іншого. І, навіть, той, на перший погляд, дивний та смішний договір про «Казання лише правди», а за брехню отримання «шалбана», говорить про хоробру, лицарську душу головних героїв, про те, що мрії і дійсність в їхньому житті не відходять далеко одна від одної. Отже, якими б дивними і необдуманими були мрії двох хлопчиків, вони завжди мали своїм підґрунтям дійсні, поважні та доброчесні вчинки. Згадаймо хоча б бажання Яви і Павлуші побудувати метро у Васюківці або організацію ними в рідному селі всесвітньо відомого бою биків чи хоча б театр. Фантазія дітей була невичерпною. Але, головне, їм вдалося зберегти свою дружбу, допомогти людям під час повені, привітати свою улюблену вчительку. А це значить, що вони стануть справжніми людьми, які у горі та радості залишаться вірними один одному, з почуттям власного обов'язку допоможуть іншим.